

staa i Spidsen for Seminarierne, saa vil jeg ganske vist indrømme, at der staaar min Forstand stille. Jeg har læst i Flertallets Betænkning, at en saadan Adskillelse vilde gøre, at man derved var bunden til en snævrere Kreds ved Valget af disse Forstandere. Mig forekommer det, at den eneste Indsnævring vilde være, at vi ikke vilde faa de Mænd, som have Lust til baade at være Præster og Seminarieforstandere. Vi maatte holde os til Mænd, som sige: Jeg har en saadan Interessee for at være Seminarieforstander, at jeg vil opgive den Virksomhed, jeg har begyndt, for at blive det. Men der er ikke noget som helst i Spørgsmaalet om Adskillelse af disse to Embeder, som i mindste Maade kunde give Anledning for Flertallets ærede Ordfører til at sige, at det betød, at vi ikke fik teologiske Kandidater. Jeg vil oprigtig talt sige, at denne Misforstaaelse af den meget ærede Ordfører just ikke vidner om, at dette Spørgsmaal har været gjort til Genstand for nogen overordentlig indgaaende Overvejelse af de Medlemmer, der i Overensstemmelse med Flertallets Betænkning ellers fandt, at der kunde være noget rigtigt og heldigt i denne Bestemmelse om Adskillelse. — Da Lovforslaget saaledes nu har faaet borttaget de to Reformpunkter, som Mindretallet foreslog indsatte ved 2den Behandling, og det nu kun foreligger som et Lønningslovsforslag ret og slet, der giver flere kongelige Embedsmænd, end Mindretallet kan se, der er nødvendigt, og end det i Virkeligheden er opløst her i Tinget, at det skulde være nødvendigt, saa stiller Mindretallet sig selvfølgelig nu anderledes til dette Lovforslag. Som jeg før sagde, var vort principale Standpunkt det at lade denne Sag i det hele gaa Haand i Haand med Seminariebænsjens Ordning. Da vi ikke kunne det, og vi ikke en Gang have kunnet opnaa Nedlæggelse af et Seminarium eller at faa indledet Underfølgelse om, om ikke et af de nuværende Seminarier kunde anvendes som Kvindefeminarium, mener Mindretallet, at denne Sag har bedre af at vente til næste Samling, for at den derved kan komme til at gaa sammen med Spørgsmaalet om de Lønningsforhold ved de lærde Skoler, hvortil denne Lov i særlig Grad er knyttet. Men Mindretallet mener, at Forslaget har bedre af at blive undergivet fornøjet Overvejelse i næste Samling, og det kan derfor kun tilraade sine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget, saaledes som det her foreligger efter Folketingets Vedtagelse ved 2den Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg skal tillade mig ganske kort at udtale mig om de foreliggende Ændringsforslag. Jeg ser ingen Grund til at gaa ind paa de forskellige Forhandlingsgenstande, som den ærede Ordfører for Mindretallet i den større Del af sit Foredrag gik ind paa. Jeg betragter det som Ting, der en Gang ere afgjorte ved anden Behandling. Altsaa, af de foreliggende Ændringsforslag har jeg intet at indvende imod de to første, som ere stillede af Udvalgets Ordfører, det er kun en Opretholdelse af den bestaaende Tilstand, som jeg ikke kan have noget imod. Heller ikke kan jeg indvende væsentligt mod det 3dje Forslag. Og saa dette gaar ud paa at lade Titlen paa Seminarierne blive ved, hvad den nu er. Naar man altsaa ikke ønsker at indføre det Ord „fæl.“, saa maa det være Tingets Sag. Heller ikke kan jeg indvende noget imod det tredje Forslag, som er stillet af Udvalgets Mindretal. Ligesaa kan jeg tiltræde Mindretallets Nr. 2, som ogsaa kun gaar ud paa at føre Lovforslagets Tekst tilbage til, hvad jeg havde foreslaaet ved Lovforslagets Fremlæggelse. Derimod maa jeg paa det bestemteste modsætte mig Mindretallets Ændring under Nr. 1, hvorved man vil sætte de fast ansatte Læreres Antal ned fra 16 til 12. Dette kan jeg ikke være med til, og jeg maa bede det høje Ting at blive ved, hvad der i denne Henseende er vedtaget ved 2den Behandling. 16 Lærere foruden Forstanderen ere nødvendige, for at Undervisningen kan drives paa rette Maade ved Seminarierne, og der er ingen rimelig Grund til, at ikke alle 16 Lærere skulde stilles lige, det vil sige alle 16 have fgl. Ud nævnelse. Jeg maa altsaa anbefale at dette Ændringsforslag af det ærede Mindretal forkastes; de øvrige Ændringsforslag kan jeg tiltræde, i alt Fald har jeg ikke noget imod dem.

Tauber: Som jeg tillod mig at udtale ved 2den Behandling, har det været Udvalgets Bestræbelser at gennemføre de samme Regler paa dette Lovforslag og Lovforslaget om Lønningerne for Lærerne ved de lærde Skoler, og for mit Bedkommende har det været Hovedsøjemedet herved at skaffe Lærerne ved de lærde Skoler en Lønningsforbedring, idet efter min Formening Lærerne ved de lærde Skoler trænge i højere Grad til en Lønningsforbedring og en forbedret Stilling i det hele taget end Lærerne ved Seminarierne. Nu er det omvendte Tilfældet. Man lader Lønningsloven